

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/30149 en 08/30150 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 12 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

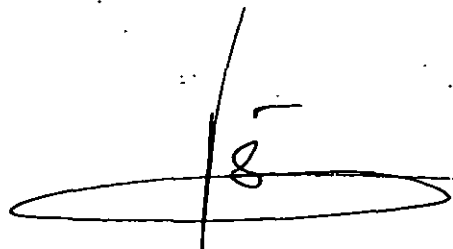
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

284-574.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

Rechtbank 's-Gravenhage

Bestuursrecht

Bestuursrecht

's-Gravenhage

Awb 08/30150 en 08/30149

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 12 september 2008

inzake:

van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0303.02.2012,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

tegen

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. S.W.I. van Willigen, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 14 augustus 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 20 augustus 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepsschrift van 20 augustus 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 20 augustus 2008. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 08/30149. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 20 augustus 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden.

Zaaknummer: Awb 08/30150 en 08/30149

2

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 5 september 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 2 maart 2003 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 2 februari 2004 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 23 februari 2004 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 31 augustus 2004 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, is het beroep ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft op 27 mei 2005 voor de tweede maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 2 juni 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het tegen dit besluit ingestelde beroep heeft verzoeker op 14 juni 2005 ingetrokken.

Verzoeker heeft op 14 augustus 2008 een herhaalde aanvraag ingediend, omdat hij meent dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning gezien de verslechterde situatie in Irak. Verzoeker doet een beroep op artikel 15 c van de Definitierichtlijn.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Motivering

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewozen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker op 2 maart 2003 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij uitspraak van 31 augustus 2004 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, is de afwijzing van het verzoek onherroepelijk geworden. Met deze uitspraak is in rechte is vast komen te staan dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas en

Zaaknummer: Awb 08/30150 en 08/30149

3

de gestelde Centraal Iraakse afkomst van verzoeker ongelooftwaardig is.

Volgens vaste jurisprudentie moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

De voorzieningenrechter stelt vast dat in de gronden van het beroepschrift staat vermeld dat verzoeker heeft aangegeven afkomstig te zijn uit Centraal-Irak, maar dat dit door verweerder ongelooftwaardig wordt geacht. In een eerdere procedure is dat standpunt van verweerder door de rechter getoetst en geaccepteerd. Partijen verschillen thans van mening omtrent de situatie in Noord-Irak en de consequenties die daaraan moeten verbonden. Nu verzoeker voorts geen nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangedragen waaruit zou moeten blijken dat hij afkomstig is uit Centraal Irak, gaat ook de voorzieningenrechter ervan uit dat verzoeker afkomstig is uit Noord-Irak.

Verzoeker heeft op 14 augustus 2008 een herhaalde aanvraag ingediend. Hij doet in dit verband een beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn 2004/83/EG en de verslechterde situatie in Noord-Irak. In dit verband wijst verzoeker naar het ambtsbericht van 14 februari 2008, het ambtsbericht van 26 juni 2008, het rapport van Amnesty International van 15 juni 2008, het rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 4 augustus 2008 en de stukken zoals genoemd in de door verzoeker overgelegde uitspraken.

Verweerder meent dat een beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn geen nieuw feit is, omdat, samengevat, dit artikel overeenkomt met artikel 3 EVRM en hier reeds in de eerdere procedure aan is getoetst. Dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 12 oktober 2007 prejudiciële vragen heeft gesteld, maakt dat niet anders. Subsidiair stelt verweerder zich op het standpunt dat indien artikel 15c van de Definitierichtlijn niet met artikel 3 EVRM overeenkomt, dat dan nog geen sprake is van een relevante wijziging van recht, omdat het asielrelaas van verzoeker in de eerdere procedure ongelooftwaardig is bevonden.

De voorzieningenrechter ziet zich in het kader van artikel 4:6 Awb gesteld voor de vraag of het door verzoeker gedane beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn een beroep op nieuw recht is.

In dit verband wijst de voorzieningenrechter eerst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 juli 2007, JV 2007/442. In deze uitspraak overweegt de Afdeling, samengevat en voor zover hier van belang, dat indien artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn inderdaad moet worden aangemerkt als een wijziging van het recht, aan deze wijziging slechts de door de vreemdelingen gewenste betekenis kan toekomen, indien de wijziging voor hen relevant is. Een wijziging van het recht kan alleen als relevant nieuw recht worden aangemerkt indien de vreemdelingen onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling vallen. Van ernstige schade in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn kan slechts sprake zijn indien in het land van herkomst sprake is van "willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Voorts overweegt de Afdeling dat op grond van bepalingen van internationaal humanitair recht moet worden geconcludeerd dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op

Zaaknummer: Awb 08/30150 en 08/30149

4

het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Ongeregelheden en spanningen, zoals rellen, leiden niet tot de conclusie dat sprake is van een zodanig conflict.

Voorts verwijst de voorzieningenrechter naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 april 2008, JV 2008/209. In deze uitspraak overweegt de Afdeling dat aangezien de Democratische Republiek Congo (DRC) ten tijde van het besluit niet verwickeld was in een internationaal gewapend conflict, dat artikel 15c van de Definitierichtlijn voor de vreemdeling relevant is, indien de door haar gestelde schade in verband kan worden gebracht met een binnenlands gewapend conflict. De voorzieningenrechter had dienen te beoordelen of de vreemdeling heeft aangetoond dat ten tijde van het besluit in Kinshasa, dat de status van provincie heeft, sprake was van een binnenlands gewapend conflict dan wel dat op dat moment daar sprake was van gevolgen voor haar van een elders in de DRC bestaand conflict.

In dit verband stelt de voorzieningenrechter vast dat tussen partijen in geschil is de vraag of Noord-Irak verwickeld is in een internationaal gewapend conflict en of in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict.

Voor wat betreft de eerste vraag ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding voor het oordeel dat Noord-Irak verwickeld is in een internationaal gewapend conflict. De enkele stelling van verzoeker dat uit de door hem overgelegde informatie blijkt dat sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in het grensgebied van Noord-Irak en Turkije, maakt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet dat verzoeker heeft aangetoond dat sprake is van een conflict als hiervoor bedoeld. Ten aanzien van de vraag of in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict, oordeelt de voorzieningenrechter dat niet gebleken is dat sprake is van een situatie waarin een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. In dit verband acht de voorzieningenrechter van belang dat blijkens voornoemd ambtsbericht van februari 2008, pagina 14, de veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied stabiel is en dat blijkens het ambtsbericht van juni 2008, pagina 17, het in de KRG-gebieden gedurende de verslagperiode rustiger was dan in de rest van het land, evenals in de vorige verslagperiode. Nu verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen heeft gegeven op grond waarvan geoordeeld moet worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict zoals voornoemd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15c van de Definitierichtlijn. Voornoemde stelling van verzoeker dat sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in het grensgebied van Noord-Irak en Turkije, maakt dat niet anders.

Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht, zodat de vraag in het kader van artikel 4:6 Awb of het door verzoeker gedane beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn nieuw recht is, negatief dient te worden beantwoord. De voorzieningenrechter is daarom van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking. Verweerder heeft de aanvraag terecht in het kader van de AC-procedure afgewezen.

Zaaknummer: Awb 08/30150 en 08/30149

5

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Bestlaaing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 08/30150 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummers Awb 08/30149, ongegrond.

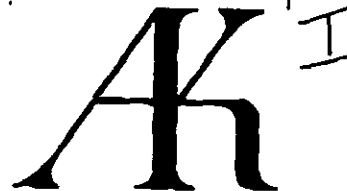
Aldus gegeven door mr. T.M.L. Veen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M. Buijkema als griffier op 12 september 2008.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 12 SEP 2008

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

advokatenkantoor nwe ebbingestraat

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 8 SEP 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bm groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mw. mr w. coppoolse*
mr b.h. werink
mr s. wiersma

Aangetekend en per fax: 070 - 365 1380

advocaten en procureurs

Groningen, 18 september 2008

Ons kenmerk: BOS035 -
Uw kenmerk: V.nr

I/MvJ

Mijnheer, mevrouw,

van Iraakse nationaliteit,
verblijvende te _____, voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Nieuwe Ebbingestraat 45, ten kantore van advocaat en procureur mr H.B. Boogaart, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 12 september 2008, verzonden op dezelfde datum.

Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voelt daartoe de navolgende grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen:

Voor wat betreft de eerste vraag ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding voor het oordeel dat Noord-Irak verwikkeld is in een internationaal gewapend conflict. De enkele stelling van verzoeker dat uit de door hem overgelegde informatie blijkt dat er sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in het grensgebied van Noord-Irak en Turkije, maakt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet dat verzoeker heeft aangetoond dat sprake is van een conflict als hiervoor bedoeld. Ten aanzien van de vraag of in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict, oordeelt de voorzieningenrechter dat niet gebleken

aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

*in kantoorcombinatie met advokatenkantoor nwe ebbingestraat

stichting beheer deraengelden
advokatenkantoor
nieuwe ebbingestraat
ing bank 00.99.84.337

is dat sprake is van een situatie waarin een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. In dit verband acht de voorzieningenrechter van belang dat blijkens voornoemd ambtsbericht van februari 2008, pagina 14 de veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied stabiel is en dat blijkens het ambtsbericht van juni 2008, pagina 17, het in de KRG-gebieden gedurende de verslagperiode rustiger was dan in de rest van het land, evenals in de vorige verslagperiode. Nu verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen heeft gegeven op grond waarvan geoordeeld moet worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict zoals voornoemd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15c van de Definitierichtlijn. Voornoemde stelling van verzoeker dat er sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in het grensgebied van Noord-Irak en Turkije, maakt dat niet anders.

Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht, zodat de vraag in het kader van artikel 4:6 Awb of het door verzoeker gedane beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn nieuw recht is, negatief dient te worden beantwoord. De voorzieningenrechter is daarom van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking. Verweerder heeft de aanvraag terecht in het kader van de AC-procedure afgewezen.

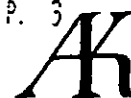
Toelichting:

Appellant heeft opgemerkt dat uit WBV 2007/21 en het algemeen ambtsbericht over Irak van 14 februari 2008 wel degelijk blijkt van een verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Ook uit andere bronnen blijkt dat de situatie in Noord-Irak zorgwekkend is. Vgl. rapport van Amnesty International van 15 juni 2008.

Uit voormelde informatie kan blijken dat met enige regelmaat aanslagen, geweld e.d. worden gepleegd door groeperingen die er kennelijk op uit zijn het gezag van de KRG te ondermijnen. Ook het optreden van de Turkse autoriteiten en de aanwezigheid van de PKK is een destabiliserende factor, dat geldt ook voor de spanningen rondom de status van Kirkuk. De situatie in Noord-Irak kan overigens niet los worden gezien van die in Centraal-Irak, het gaat immers om één staat.

De Turkse autoriteiten hebben bijvoorbeeld recent, medio augustus weer bombardementen uitgevoerd op doelen in Noord-Irak. Dat was ook al het geval in juli 2008. Bekend is ook de invasie van Turkse legereenheden eind vorig jaar/begin dit jaar met aansluitend

bombardementen. Dat heeft grote onrust gegeven in dat deel van Noord-Irak, ook in de omgeving waar eiser vandaan komt.

Uit een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 4 augustus 2008 kan blijken dat enkele duizenden mensen zijn gedood en dat veel dorpen, infrastructuur en voorzieningen zoals gezondheidscentra zijn verwoest.

Ook is er sprake van gevechten tussen Iraanse eenheden en de groepering Pjak in Noord-Irak.

Appellant meent dan ook dat de ambtsberichten de situatie in Noord-Irak niet volledig beschrijven.

Appellant meent dat hij ook persoonlijk nog steeds ernstige risico's loopt indien hij gedwongen wordt terug te keren naar het land van herkomst, Noord-Irak. Hij verwijst daarbij naar hetgeen hij in zijn eerdere asielaanvraag naar voren heeft gebracht.

Appellant heeft voorts opgemerkt dat het standpunt dat er in Noord-Irak wel sprake is van een gewapend conflict, althans dat dat niet op voorhand uitgesloten kan worden geacht, onderschreven wordt door diverse rechtbanken. Genoemd kunnen worden: rechtbank Groningen 21 maart 2008, Awb 08/7706, rechtbank Amsterdam 6 juni 2008, Awb 08/17444 en 16 mei 2008, Awb 08/13967, rechtbank Zwolle 4 april 2008, Awb 08/11563, rechtbank Arnhem 23 april 2008, Awb 08/11277, rechtbank Haarlem 11 april 2008, Awb 08/9415, rechtbank z.p. Amsterdam 25 juli 2008, Awb 08/24399 en rechtbank z.p. Groningen 29 augustus 2008, Awb 08/28499.

De rechtbank is verder niet ingegaan op voornoemde informatie en verwijst in de uitspraak slechts naar de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken. De beslissing is dan ook ontoereikend gemotiveerd, temeer nu relevante informatie dateert van ná de door de rechtbank genoemde ambtsberichten.

Voorts meent appellant dat op grond van het voorgaande ten onrechte is overwogen dat er geen sprake is van een voor appellant relevante wijziging van recht.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting: Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen meent appellant dat het beroep ten

onrechte ongegrond is verklaard.

Op deze en eventueel nader aan te geven gronden wordt verzocht het hoger beroep
gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen van 12 september 2008 te vernietigen, de bestreden beschikking van 20 augustus 2008
te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing zal worden genomen met inachtneming
van hetgeen in deze uitspraak zal worden overwogen; kosten rechtens

Afschrift dezes is verzonden naar de Staatssecretaris van Justitie, UPV Zwolle.

Hoogachtend,

H.B. Boogaart
gemachtigde

Bijlage: uitspraak rechtbank z.p. Assen van 12 september 2008